

Рядом с моей кроватью есть шкаф, где находятся («имеют место») мои брюки, рубашки, носки, шапка, белье (zir — нижний; rušidan — надевать; jāme-dān — платяной шкаф: «одежду содержащий»).	Kenār-e taxt-e xāb-e man, yek jāme-dān hast ke dar ān: šalvār, pirāhan, jurāb, kolāh va zir-puš-e man jāy dārand.	کنار تخت خواب من، یک جامه‌دان هست که در آن: شلوار، پیراهن، جوراب، کلاه و زیرپوش من جای دارند.
Рядом с дверью висит большое зеркало («висящее есть, висящим является»).	Kenār-e dar-e otāq, yek āyne-ye bozorg āvizān ast.	کنار در اتاق، یک آینه بزرگ آویزان است.
Моя одежда всегда чистая и глаженная (otu — утюг).	Jāme-hā-ye man hamiše tamiz va utu-zade-and.	جامه‌های من همیشه تمیز و اطو زده اند.
Я не курю («сигарету не тяну»), потому что знаю, что курить для человека вредно («вред приносяще»).	Man sigār namikešam, zirā midānam ke sigār-kešidan barāye ādam ziān-āvar ast.	من سیگار نمی‌کشم، زیرا می‌دانم که سیگار کشیدن برای آدم زیان‌آور است.
15. Иранский народ любит чай.	Mardom-e Irān, čāy-rā dust dārand.	(پانزده) مردم ایران، چای را دوست دارند.
У нас дома есть четыре самовара: электрический, нефтяной, газовый и угольный.	Mā dar xāne čahār tā samāvar dārim: barqī, nafti, gāzi va zoğālī.	ما در خانه چهار تا سماور داریم: برقی، نفتی، گازی و زغالی.
Я в день пью чай от пяти до десяти раз.	Man ruzi az panj tā dah bār čāy minušam.	من روزی از پنج تا ده بار چای می‌نوشم.
Наши стаканы очень маленькие и легкие.	Estakān-hā-ye mā xeyli kučak va sabok hastand.	استکان‌های ما خیلی کوچک و سبک هستند.
Я всегда пью некрепкий чай	Man hamiše čāy-ye kam-rang minušam,	من همیشه چای کم‌رنگ می‌نوشم، ولی پدرم چای